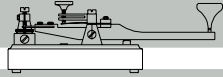

9 1771373 833007

Morsum Magnificat®

Professioneel

reproducieren zonder schriftelijke toelating van de uitgever is verboden www.presscopyrights.be

ISSN 1373 - 833X

Genk 03 mei 2011

190-02 mei 2011

Genk Vrederechter kent bezettingsvergoeding toe voor ongeschikt verklaard pand.

Illustratie uit stadsmagazine 3600 Genk, van juni 2008

In het stadsmagazine 3600 van Genk komen alleen CD&V gezinde ideeën en -gezags- personen aan bod. Dat stadsmagazine is niets minder dan een partijpolitiek getint CD&V propagandablad.

In juni 2008 verschijnt er een uitgebreid artikel over het Genkse Vrederecht met als hoofdpersone Vrederechter Lode Vrancken.

In dat artikel profileert Lode Vrancken zich als een familierechter, maar uit de praktijk moeten we ons afvragen welke families in dat artikel worden bedoeld, de rijke, en bij voorkeur, bij de CD&V aanleunende families? Lode Vrancken was ook een tijdje actief bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Tongeren, maar daarover is in het artikel niets te lezen. Voelt de Genkse Vrederechter zich tussen zijn Genkse CD&V vrienden als een vis in het Genks CD&V -wijn-water?

Bekenden.

In een zaak waarbij de bekende Genkse, welstellende familie Bormans betrokken partij was, vertelde Vrederechter Lode Vrancken tijdens een zitting dat hij de familie Bormans als sociaal voelende mensen kende die ondermeer Sint Vincentius steunt. Het zou dus, minstens in die zaak, moeilijk worden om een rechtszaak tegen deze familie te winnen. Klassenjustitie bestaat dus wel degelijk, dit artikel zal dat aantonen.

Ogen dicht.

In de jaren '80 koopt Bormans voor vijf miljoen frank, zo wordt gezegd, de gebouwen van de Oude Kring te Waterschei. Heemkundigen dachten dat het historisch mijnpand zou geklasseerd worden en zodoende in zijn oude stijl zou worden bewaard maar Bormans heeft geen oog voor cultureel erfgoed, wel voor centen. Gelukkig keurde Genk de bouwaanvraag voor een supermarkt niet goed maar zij sloot de ogen voor de verbouwing van de conciërgewoning tot drie

woongelegenheden waardoor Bormans rustig de bouwregels kon overtreden en de hokjes sinds 1982 aan sukkelaars verhuren. We becijferden dat Bormans in die periode, uit een illegaal verbouwd pand, zo'n twee miljoen frank winst kon halen maar er geen liter verf, die ze nota bene zelf verkopen, aan spendeerde. Het pand voldeed en voldoet bovendien niet aan de wettelijke voorwaarden tot

verhuring. Dus ; Bormans begaat een bouwovertrading, Genk levert drie adressen op brievenbus en de eigenaar kan gedurende dertig jaar huur opstrijken voor een ongeschikt pand.

Ongeschikt.

In 2010 komt een koppel dat van Bormans huurt, in conflict met deze laatste en vraagt aan de Vlaamse Wooninspectie een

meer p. 2

Morsum Magnificat® Professioneel

Is een periodiek dat maandelijks één of meerdere malen zowel online als in geprinte versie verschijnt. Het is totaal onafhankelijk en onderscheidt zich van andere tijdschriften wegens het dieper ingaan op het "maatschappelijke". De belangen van de burger staan aan de top, zonder politieke of andere inmenging waardoor onderwerpen behandeld kunnen worden die elders onvoldoende of helemaal niet aan bod komen, we bestrijden de corruptie, de incompetentie en het machtsmisbruik. Lezers kunnen reageren via de postbus of via e-mail.

Jaarabonnementen ²

Online -PDF- : 80 euro

Online sociaal -PDF- : 50 euro

Losse nummers in kleur : 10 euro

² BTW inclus.

Verantwoordelijke uitgever

hoofdredacteur :

Erik Verbeeck

Postadres :

Postbus 57 3620 Lanaken.

reproducieren zonder schriftelijke toelating van de uitgever is verboden www.presscopyrights.be

onderzoek van p. 1 naar de conformiteit van één van de koterijen. Het sinds 1982 verhuurde krijgt, zelfs zonder een brandweerverslag, meteen 40 strafpunten. De Genkse burgemeester Wim Dries -CD&V- kan niet anders dan de woning ongeschikt verklaren. Dertig jaar werd Bormans de hand boven het hoofd gehouden en betaalden huurders onterecht huur voor het ongeschikte pand.

Kortlopende huurcontracten.

Goed wetende waarmee ze bezig zijn, verhuurt Bormans met kortlopende huurcontracten van één jaar en als de huurder braaf is en in het gareeltje van Miraise Bormans loopt, mag de "brave" huurder blijven en worden de contracten verlengd, wie echter zijn rechten eist, kan opstappen. "Verhuis" zegt Miraise, maar in het geval van het koppel zal het niet zo vlotjes verlopen. De Genkse Vrederechter komt er aan te pas.

Een bezettingsvergoeding.

In oktober 2010 vraagt Bormans, via Vrederechter Vrancken, de bevestiging van het einde van het éénjarige huurcontract, de Vrederechter zegt; "Voor een ongeschikt verklaard huurpand moet men geen huur betalen", nog straffer, Lode Vrancken vernietigt tabula rasa en post factum het huurcontract. Dit betekent dat de huur van het voorbije jaar, die de huurders betaalden, niet verschuldigd was, bijgevolg die huur konden terugvragen. Omdat de huurders per 1 november 2010, wegens geen andere woongelegenheden, niet meteen konden verhuizen en de barmhartige Samaritanen Bormans de huurders niet meteen manu militari op straat wilden zetten, vroeg Bormans voor de volgende maanden dat de woning -zonder huurcontract- nog zou bezet worden, een bezettingsvergoeding.

Advocaat aangesteld.

Daar waar de huurders normaliter zelf hun dossiers behartigen, hebben zij, gezien de situatie, toch een pro deo advocaat onder de arm genomen. Zij wilden daarvoor de Genkse advocaat Jos Lenaerts aanstellen maar deze wil, zozeggend na een echtscheidingszaak van de Genkse Korpschef en de als gevolg daarvan, latere boycot door de Genkse politie, geen zaken meer doen in Genk en verwijst naar advocaat T.T. uit Kortessem die later een politiek advocaat blijkt te zijn. Uit de rechtszaak wordt duidelijk dat de Genkse Vrederechter en de advocaat zich als kat en hond gedragen en de advocaat zéér gewaagde uitspraken doet over de Vrederechter. Het resultaat is dat Lode Vrancken op 23 november 2010 een tussenvonnis neemt waarbij voor het ongeschikt pand, waarvoor het bestaande huurcontract werd vernietigd, een bezettingsvergoeding wordt toegekend!

Saneren.

Bormans heeft het pand sinds 1982 onrechtmatig aan sukkelaars, die al tevreden zijn dat ze een dak boven hun hoofd hebben, verhuurd. In zijn vonnis van 23 november 2010 zegt Vrederechter Vrancken : " ... *maar anderzijds met de omstandigheid dat de woning ongeschikt werd verklaard en dat Mathilde BORMANS-Colson haar onroerend goed zo spoedig mogelijk moet kunnen saneren, wordt de termijn waarbinnen het vonnis niet ten uitvoer mag worden gelegd, verlengd met drie maanden vanaf de betekening van dit tussenvonnis ...*"

Advocaat in de mist.

Hetzelfde vonnis van 23 november zegt : "... *omwille van de beslissing over de*

termijn tot uithuiszetting wordt de voorlopige tenuitvoerlegging van dit tussenvonnis toegestaan ...". Het komt er op neer dat Bormans, in plaats van gestraft te worden voor de verhuur van een ongeschikt pand, een jaar huur krijgt betaald. Vrederechter Vrancken geeft in zijn tussenvonnis de schijn dat er in maart een definitieve rekening wordt opgemaakt, terwijl hij dat in feite al deed in zijn tussenvonnis maar de politieke advocaat uit Kortessem ziet dat niet en tekent geen beroep aan. De advocaat geeft aan zijn cliënten toe dat Vrederechter Lode Vrancken hem te pakken heeft gehad. De rekening, -zijn cliënten zijn immers de dupe van zijn miskleun-, zal hem later, wegens beroepsfout, nog gepresenteerd worden.

Vreemd Vonnis.

Deze redactie heeft ook kennis genomen van een dossier rond een bouwbedrijf van transportbedrijf D. -toen Sledderloweg te Genk-. We steken ons licht op bij de stad Genk waar we een uittreksel uit het register van de beraadslagingen van het CBS dd 8 augustus 1990 opeisen. Het bedrijf D. had diverse bouwovertradingen begaan, alsook veroorzaakte het bedrijf lawaai en stofhinder, het werd een zaak voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Tongeren en de Voorzitter was niemand minder dan Lode Vrancken die Clemens D. en Juliette T. resoluut en over de ganse lijn vrijsprak, Lode Vrancken motiveerde dat vonnis als volgt : " ... *Ofschoon de instandhouding van zonder vergunning uitgevoerde verbouwingen een voortdurend misdrijf vormt dat niet verjaart, oordeelt de rechtbank dat bij beide beklaagden, nu de overheid gedurende 18 jaar nooit had gereageerd op hun bouwbedrijven*

-verbouwingen zonder vergunning als op instandhouding ervan het moreel bestanddeel namelijk de wetenschap dat zij nog in strijd met de wet een verbouwing in stand hielden was verdwenen. De beklaagden worden vrijgesproken en als gevolg daarvan de Correctionele rechtbank niet bevoegd is om kennis te nemen ..". Dit is zondermeer een zeer merkwaardig vonnis dat hier door Lode Vrancken op 12 februari 1999 werd uitgesproken, dat vinden ook twee gewezen Genkse Raadsleden die beweren dat Lode Vrancken zijn Genkse CD&V vrienden in bescherming nam. Ook de klachten van de buurt zouden niet de nodige aandacht hebben gekregen en dat wordt toegeschreven aan de goede verhouding tussen Jef Gabriëls en Lode Vrancken.

A décharge.

In de zaak van de cvba Nieuw Dak, die huurder W. uit zijn woning aan de Nieuwstraat wilde zetten, hoorde Lode Vrancken twee getuigen a charge en slechts één a décharge, toch had W. tien getuigen a décharge. Niettegenstaande Vrederechter Vrancken, W. niet uit de woning zette, is het vonnis toch ten nadele van de onvermogen W. uitgesproken, meer bepaald omtrent de rechtsplegingsvergoeding. De Vrederechter had wettelijk, volgens artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, de minimum rechtsplegingsvergoeding van 82,50 euro kunnen aanhouden, dat gebeurde niet en ook de advocaat van W., G. uit Beringen, liet hier een steek vallen. W. betaalt nu elke maand aan zijn advocaat om de rechtsplegingsvergoeding in schijven af te betalen. Deze vonnissen getuigen dat Vrederechter Lode Vrancken helemaal geen familierechter is.